

юмници, които донесли въ Сръбиѣ едно ново во-
енно искусство. Царь Михаилъ; който ся-намѣсилъ
въ сѣчение-то, при всичко-то му юначество, при-
нудилъ-ся да бѣга, нѣ паднѣлъ отъ коня, та го
уловили сръбскы-ты войници и го завели при Сте-
фана Уроша. Казвать, че царь Михаилъ умрѣлъ
слѣдъ четьри дни отъ раны-ты въ бою и отъ
падане-то отъ коня. Стефанъ, за да уврѣжи тръ-
новскый прѣстолъ за Недж и за дѣца-та ѣ, не-
рачилъ да зима по-нататъшны мѣркъ сряшто Блъ-
гариѣ. Той ся-обходилъ много добрѣ и съ поро-
бенты-ты Българе, които пустнѣлъ да си идѣтъ.

Нѣ при всичко това, Българе-ти пакъ испѣ-
дили Недж и Теодоръ отъ Българиѣ и си из-
брали за царь *Александра*, Михайловый братъ.

Доклѣ ся-намирали на прѣстола Теодора и
послѣ Неда, младый Андроникъ нашѣлъ врѣмя та
увоилъ нѣколко блъгарскы мѣста въ Тракиѣ.
Царь Александръ, штомъ сѣднѣлъ на прѣстола, ту-
такси ся-повдигнѣлъ възъ Византийци-ты та си
отнялъ призе-ты-ты мѣста. Слѣдъ това той ся-при-
мирилъ съ тѣхъ и о-ленилъ сына си Михаила за
Андрониковѣ-тѣ дѣштерѣ Мариѣ.

Въ 1341 год. царь Александръ развалилъ
мира съ Византийци-ты и отворилъ бой съ тѣхъ,
нѣ Византийци-ти го отблѣнѣли, заштото бѣли
повыкали на помощь Турци-ты отъ Азиѣ, които
ся-бѣли понавили тогава наскоро. Слѣдъ тоа бой
царь Александръ ся-врънѣлъ въ Тръново и цару-
валъ мирно.

Слѣдъ смръть-тѣ на царь Александра (1353
г.) за Българиѣ настанѣли усилены години. Тур-
ци-ти, които бѣлѣ повыкалѣ на помощь Визан-